

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Udrag fra De tre Helligaftener (DK)

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Noveller", i Blicher, Steen Steensen: *Noveller*, udg. af Esther Kielberg ; Henrik Ljungberg , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 219. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-blic03val-shoot-idm140515387688896/facsimile.pdf> (tilgået 09. maj 2021)

Anvendt udgave: Noveller

»Sallsdøren«* var »stængret,« og de havde sunget en Julepsalme, som de plejede, og lavede sig til at komme til Ro. Men saa skal I høre, hvad Støderen tog sig for: han krøb ud af Ovnen og trak Stangen fra »Yderdøren«,† og tog Krogen af, og aldrig saasnart havde han gjort det, før der kom fem »dragne«** Karle; og de ind og i Stuen, og Stodderen med dem; og nu kunde han træde lige saa frisk i Gulvet, som de. – For jeg skal sige os: det var de Røvere, som Annsbjergmanden vilde have Sejer til at finde og binde; og Stodderen det var Faderen til de andre Fem. – Det saae ilde ud for de sølle Folk der til Ibs Manden og hans gamle Mo'er og hans Datter, de blev saa »forbævrede«,*** for de tænkte, deres Liv havde Ende, at det var knap, de kunde sandse at bede om det.

Den største og ældste af de unge Røvere – og det var justement ham, Skovlouringen – han førte Ordet og sagde: »Sæt nu først frem, hvad I har! saa kan vi snakke om det Andet siden.« – Ma-Ibs tog fat i Dørlinken; men Røveren sagde: »Bliv Du kun her! og lad Kjællingen der om noget til os! for ellers kunde Du let faae isinde at rende Dig løs; og vi skulde dog »have lidt lige af dig« og »skaate«† en Korn, naar vi har ædt og drukken.« Pigen seguede ned paa en Stol og var ikke langt fra at daane af Forfærdelse. Ib sad paa Sengestokken og lagde sine Hænder sammen, og bad til Vorherre, som har Magt til at frelse, hvem han vil. – Den gamle Kone satte paa Bordet alt, hvad de havde af »Ædelse« og »Drikkelse«; og det var endda sært, hvordan hun kunde.

Men nu skal I høre mere. Ib havde en Hyrdedreng, saadan en »Bæis«, en »Staarrisknægt«†† Han laae i en Slagseng bag Kakkelovnen, og hører alt dette her. Saa lister han saa stille et Par Hoser og et Par Buxer paa sig, og ud med den gamle Kone, engang hun gik fram, for at tænde Lyset, som en af Røverne af Vanvare havde slukket. Og han over i den anden Gaard og ind til Sejer og fortæller ham, hvordan det stod til hos dem selv. Sejer var ikke længe om at lægge Raad op: »Tag den muuserede Hest af vores!« siger han, »og lad saa »kløe«††† ad Annsbjerg til! og siig dem, hvordan her staaer til, og at

* Indgangsdøren paa Stuehuset.

** store, stærke og raske.

*** reent betagne af Angest.

† spøge og gantes.

†† en lid; meer end halvvoxen Dreng.

††† at skynde sig af al Magt.